

Generaal Jan Andries Van Der Mersch

Lees voor Nederlands

Generaal Van der Mersch (Menen 1734 - Dadizele 1792) woonde hier vanaf 1772 in een kasteeltje, het vroegere buitenverblijf van zijn vader. Hij leerde de 18 jaar jongere Dadizeelse herbergierdochter Emerentia Titlin kennen. Zij huwden in 1775 en kregen vier kinderen.

Van der Mersch nam als 23-jarige dienst in het Franse leger en nam met succes deel aan talrijke veldslagen, zijn bijnaam was "le brave flamand" (de moedige Vlaming). In 1778 nam hij dienst bij de Oostenrijkers om tegen de Pruisen te vechten. Hij werd in 1779 tot kolonel bevorderd. Hij keerde naar Dadizele terug tot Vonck in 1789 een leger wou oprichten om de Oostenrijkers te verjagen en hem als aanvoerder voor het patriottenleger (de Vonckisten) vroeg. Hij kreeg de graad van luitenant-generaal. Aanleiding van de opstand die de geschiedenis zou ingaan als de Brabantse Omwenteling, waren de ingrijpende hervormingen van keizer Jozef II die hij radicaal en compromisloos doorvoerde waardoor zowel de clerus als de adel en de burgerij ontevreden waren en hun macht zagen verdwijnen. Generaal Van der Mersch, intussen tot kolonel bevorderd, stond aan het hoofd van een leger van opstandelingen dat in minder dan twee maanden Turnhout, Gent, Brussel en Namen innam. Op 7 januari 1790 werd door de Staten-Generaal van de Zuidelijke Nederlanden de soevereiniteit van de Verenigde Nederlandse Staten (Etats Belgique Unis) geproclameerd.

Ondertussen was er een machtsstrijd aan de gang tussen de Vonckisten en de Statisten (Van der Noot) waarvan Van der Mersch het slachtoffer zou worden. Hij werd in april 1790 samen met zijn vrouw gearresteerd en eerst in de citadel van Antwerpen opgesloten en nadien naar de gevangenis van Leuven overgebracht waar ze tot in november 1790 bleven. Vrijgelaten maar diep ontgoocheld, keerden zij terug naar Dadizele, waar hij in september 1792 in zijn kasteeltje overleed.

Door deze interne twisten en het gebrek aan bekwame leiders mislukte het korte opstandige *interregnum* en was het wachten tot 1830 voor de onafhankelijkheid van België, deze keer niet als republiek maar als koninkrijk.

Interregnum:tussenregering

Français

Général Jan Andries Van Der Mersch

Van der Mersch (°Menen 1734) a vécu ici à partir de 1772 dans un petit château, l'ancienne maison de campagne de son père. Il a rencontré la fille de l'aubergiste, Emerentia Titlin, de Dadizele. Ils se sont mariés en 1775 et ont eu quatre enfants.

Van der Mersch s'est d'abord engagé dans l'armée française et a participé avec succès à de nombreuses batailles, son surnom était *le brave flamand*. En 1778, il s'engage avec les Autrichiens pour combattre les Prussiens. Il retourne à Dadizele jusqu'à ce que Vonck lui demande en 1789 de prendre la tête de l'armée patriote (les Vonckistes) pour chasser les Autrichiens. Il a reçu le grade de lieutenant général. Le soulèvement, connu sous le nom de "Révolution brabançonne", a été déclenché par les réformes drastiques de l'empereur Joseph II, qui déplaisaient au clergé, à la noblesse et à la bourgeoisie. Le général Van der Mersch, entre-temps promu colonel, dirige une armée de rebelles qui prend Turnhout, Gand, Bruxelles et Namur en moins de deux mois. Le 7 janvier 1790, les États généraux des Pays-Bas méridionaux ont proclamé la souveraineté des États belges unis.

Entre-temps, une lutte de pouvoir se déroule entre les vonckistes et les étatistes (Van der Noot), dont Van der Mersch sera la victime. Il est arrêté en avril 1790 avec sa femme. Il est d'abord détenu dans la citadelle d'Anvers, puis transféré à la prison de Louvain jusqu'en novembre 1790. Ils retournèrent à Dadizele, où il mourut dans son petit château en septembre 1792.

English

General Jan Andries Van der Mersch

Van der Mersch (°Menen 1734) lived here from 1772 in a castle, his father's former country residence. He got to know the innkeeper's daughter Emerentia Titlin in Dadizele. They married in 1775 and had four children.

Van der Mersch first enlisted in the French army and successfully participated in numerous battles: his nickname was le brave flamand (the brave Flemish). In 1778 he enlisted with the Austrians to fight against the Prussians. He returned to Dadizele until Vonck asked him in 1789 as captain of the patriot army (the Vonckisten) to drive out the Austrians. He received the degree of lieutenant general. The uprising, known as the Brabant Revolution, was prompted by the radical reforms of Emperor Joseph II, which dissatisfied the clergy, the nobility and the citizenry. General Van der Mersch, meanwhile promoted to colonel, was at the head of an army of insurgents that took Turnhout, Ghent, Brussels and Namur in less than two months. On January 7, 1790, the State General of the Southern Netherlands proclaimed the sovereignty of the United Dutch States (Etats Belgique Unis).

Meanwhile, there was a power struggle going on between the Vonckisten and the Statists (Van der Noot) of which Van der Mersch would become the victim. He and his wife were arrested in April 1790. He was first imprisoned in the citadel of Antwerp and then transferred to the prison of Leuven until November 1790. They returned to Dadizele, where he died in his castle in September 1792.